

Alkotmányjogi panasz

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/05061-0/2021
Érkezett:	2021 DEC 30.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőbírda:	5

Alkotmánybíróság
nézsére

1015. Budapest
Donáti u 35-45.

Tisztelt

Alkotmánybíróság

Alulírott Donka Miklós,

[Redacted] mint

fenntartó hely.

1. Az indítvány, panasz benyújtásának törvényi és formai követelményei:
Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.)
27. §-a alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt kezelttem elő.

Az alkotmányjogi panaszom tárgyát képezi a Fővárosi Törvénykezési Katonai
Tanácsa által, Budapesten, 2021. szeptember 06. napján megtartott
első foku eljárásban hozott, 42. Kb. E. 96/2021/3. ügyszámu végzés,
illetve a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa által, Budapesten, 2021.
október 29. napján megtartott másodfoku tárgyalásban hozott, 6. Kb. Kf.
10. 039/2021/3. ügyszámu végzés.

A panaszolt végzés, a szemérem tárgyában, a Fővárosi Törvénykezési által
a B. B. 1191/2010/63., illetve a Fővárosi Törvénykezési Katonai Tanácsa által
a 43. (III.) Kb. 1601/2013/170. ügyszámu ítéletével kiszabott szabad-
ságvesztési büntetés ismételt összbüntetésbe foglalása mellett
meghozva az előkezdett indítvány tekintetében.

Alkotmányjogi panaszommal a benyújtás tekintetében jogalapot ad az
Alkotmány XXVIII. cikk (7) bekezdése, mely értelmében:

- Mindenkihez foga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, ható-
sági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogait vagy jogos érdekét
seíti.

Alkotmányjogi panaszommal, a benyújtás tekintetében jogalapot ad az
Alkotmány, Alkotmánybíróságról szóló nézsének a 24. cikk (2) bekezdés,
a) pontja, mely értelmében:

- Az Alkotmánybíróság, - alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a
bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Alkotmányjogi panaszom iránya az, hogy az Alkotmánybíróság, az Alkotmány

24. cikkelyének (2) bekezdése, de pontjainak felhatalmazása alapján, valamint az Abtv. 28. § (1) és (2) bekezdéséből, és a 29. §-ban foglaltak figyelembe vételével és rendelkezései alapján eljárva állapítsa le az alkotmányjogi panaszom kivizsgálását.

Alkotmányjogi panaszom célja, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa általi, 42. Kb.éü. 96/2021/3. ügyszámmú, illetve a Fővárosi Ítéltől-Lou Katonai Tanácsa általi, 6. Kb.kf. 10. 039/2021/3. ügyszámmú végzési alaptörvény-ellenesek, és azokat az Abtv. 43. §-ban foglaltaknál megfelelően semmisítse meg.

A hivatkozott jogszabályokra alapítva kérem a bírói végzéshez megsemmisítését az alaptörvény-ellenesség megállapításán közösen.

2. A jogszabály rövid ismertetése:

A kért alaptörvény-ellenesség megállapítás, mely az előző felü Törvényszéki 42. Kb.éü. 96/2021/3. ügyszámmú, és a másodfokú ítélőtáblai 6. Kb.kf. 10. 039/2021/3. ügyszámmú végzésre terjed ki, állítható, hogy a végzéshez meghozatalakor nem vették figyelembe a hatályos 2012. évi C. törvény a Büntető törvénykönyvről 2. § (1) bekezdés rendelkezéseit, a 10/2018. (VII. 18.) számú AB határozatot, az 1/2020. (I. 2.) számú AB határozatot.

3. Az alkotmányjogi panasz megtételemet okozó körülmények rövid ismertetése:

Az érintettség, - a jogszabály és előzményei, - a jogorvoslati lehetőségek kiértékelése, - az alkotmányjogi panasz benyújtásánál hatahídeje tekintetében.

a) Az Indítványozó érintettségének bemutatása:

Az alkotmányjogi panaszban támadott végzéshez, az összlüntetési ítélet kiértékelése vagyos, mint jogerősen elítelt.

b) A jogszabály és annak előzményeinek bemutatása:

Előzményei tekintetében:

A Fővárosi Törvényszék 8. B. 1191/2010/63. számú ítéletével 2014. január 30. napjával kibírt, és a Fővárosi Ítéltől-Lou 2. Bf. 133/2014/39. számú végzésével (ítélésével), 2015. március 10. napján jogerőre emelkedett 6 év legyobzlüntetés, (elbírálási idő: 2009. április 10 - 19).

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, 43. (III.) Kb. 1601/2013/170. számú ítéletével, 2014. október 22. napján halmozati büntetésül kibírt, és a Fővárosi Ítéltől-Lou Katonai Tanácsa, 6. Kb.kf. 109/2014/28. számú ítélete folytán 2016. március 21. napján jogerőre emelkedett 7 év 6 hónap legyobzlüntetés, (elbírálási idő: 2012. június 23. napja).

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. december 15. napján kért, 43. Kb.éü. 144/2018/3. számú ítéletével összlüntetésüket 9 év

legyházi közértelemként elítélte azzal, hogy az elítelt többszörös visszaeső, és feltételes szabadbírásra nem bocsátható.

Az elsőfokú összúntetési ítéletet a katonai ügyész és a védők tudomásul vették. Az általában tett feljegyzés nyomán, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, 2019. február 13. napján kelt, 6. KbKf. 10. 005/2019/4. számú végzésével, az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, azzal az indoklással, hogy az eljárásban alkalmazandó jog a hatályos Btk, ezért a hivatkozott törvényhelyeket megfelelően korrigálta.

A katonai ügyész, 2019. február 25. napján kelt átiratában a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) a 840. §-a alapján ismételt összúntetési eljárás helytartását kezdeményezte annak figyelemmel, hogy a Btk. 94. §-ában meghatározott szabály értelmében a konkrét ügyben a jogerősen megállapított 9. ével szemben minimum 9 év 6 hónap tartamú összúntetési megállapításának kell volna helye, így a jogerős ítélet törvényesítő.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. március 13. napján a 43. KbKf. 9/2019/3. számú végzésével a katonai ügyész ismételt összúntetési eljárás helytartására irányuló indítványát - a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által 2018. december 15. napján kelt, 43. KbKf. 144/2018/3. számú ítéletében foglalt indoklással összhangban álló érvelés alapján - elutasította.

A végzés ellen a katonai ügyész felkeltkezést jelentett ke, mely alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, 2019. június 19. napján kelt, 6. KbKf. 10. 020/2019/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43. KbKf. 9/2019/3. számú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az ismételt összúntetési eljárás helytartására utasította. Indoklást hozta fel, hogy a 2012. évi CCXXIII. törvény (a továbbiakban: Btkatm) 3. §-ának az Alkotmánybírósági megsemmisítése alapján a jogi helyzet formális változást idézte elő, a megsemmisítő nem jelenti azt, hogy a megsemmisített rendelkezés alapul szolgáló bírói gyakorlat ne érvényesülne tovább változatlanul.

Az ítéltáblai határozathozatalt követően 2019. június 25. napján hirdette ki a Köze az összúntetési eljárás során alkalmazandó büntető anyagi jogi szabályokról szóló 2/2019. BJE-t, amely az indoklás 11/2. pontjában hivatkozik a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2019. február 13. napján kelt, jelen ügyben hozott 6. KbKf. 10. 005/2019/4. számú végzésére is.

A BJE rendelkezése értelmében a büntetőeljárás elhárítási ideje között, annak van jelentősége, hogy az összúntetési jogalás lehetőségére mikor nyílt meg.

Ezért a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a folyamatban lévő összúntetési eljárásban köteles a BJE szerint eljárni.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. augusztus 16. napján kelt

43. Kb.ü. 70/2019/2. számú végzésével az ismeltt összeüntetési eljárás miatt nyomában lévő ügyet felfüggesztette, és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés, b) pontja, és a 2011. évi CL. törvény 25. § (1) bekezdés alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság egyedi normalkontroll iránti eljárást a Kúria 2/2019. Büntető Joggyászai Hatalmazata felintésként, és indítványozta a 2/2019. Büntető Joggyászai Hatalmazat alaptörvény-ellenességének megállapítását, a 2011. évi CL. törvény 45. § (4) bekezdése szerint a kihirdetésre visszamenőleges hatályú megsemmisítést, illetve a 2011. évi CL. törvény 45. § (2) bekezdés alapján az alaptörvény-celbe-nő jogszabály alkalmazásának beállítását.

Az Alkotmánybíróság a 2019. december 10. napján kelt III/1350-13/2019. számú határozatával, amely a Magyar Közlönyben 2020. január 02. napján 1/2020. (I. 2.) AB határozat elnevezéssel lett kihirdetve, a hozzátette kére, 2019. június 25. napjára visszaható hatállyal megsemmisítette a 2/2019. Büntető Joggyászai Hatalmazatot, mivel az megsértette az Alaptörvény B, cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményeire vonatkozó közzétételről szóló garanciáját és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát, továbbá a C, cikk (1) bekezdésében meghatározott hatalommegosztás elvét.

Az Alkotmánybíróság egyidejűleg elrendelte a 2/2019. BJE alkalmazásával hozott, jogerős határozattal közart büntetőjárással szembejártatását.

Az Alkotmánybíróság döntését követően a Fővárosi Törvényszék Katonai Ítéltábla a 43. Kb.ü. 70/2019/2. végzéssel felfüggesztett eljárást, és immár az 1/2020. (I. 2.) AB határozatra figyelemmel a 2019. december 16. napján kelt 43. Kb.ü. 117/2019/5. számú végzésével döntött a katonai ügyész indítványának elutasításáról, ennek indokaként kivághozott a korábbi összeüntetési ítéleteken írt érvelése, amelyeket változatlanul irányadóknak tart.

A katonai ügyész felhívására alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2020. február 26. napján kelt G. Kb.ü. 10. 006/2020/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. december 16. napján kelt 43. Kb.ü. 117/2019/5. számú végzését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az ismeltt összeüntetési eljárás kezdeményezésére utasította.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. március 13. napján kelt 43. Kb.ü. 10/2020/3. számú végzésével a katonai ügyész ismeltt összeüntetési eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát elutasította. Jogi indoklása helyegesen meggyőzött a 43. Kb.ü. 117/2019/5. számú végzésében rögzítettekkel.

A jogeset tekintetében:

Az alkotmányügyi panaszomban tárgyalt lépező Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által 2021. szeptember 06. nappal meghozott első foku 42. KbEü. 96/2021/3. számmú ítélete, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa által 2021. október 29. nappal kelt G. KbKf. 10. 039/2021/3. számmú végzés, mely az általam 2021. augusztus 12. nappal előzetesített ismételt összeütközéses foglalkás tárgyában lett meghozva elutasító döntéssel. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 42. KbEü. 96/2021/3. számmú végzésének indoklásában arra hivatkozott, hogy az előzetesített hatályos törvény szerinti összeütközéses foglalkás esetén sem lenne indokolt a többszörös visszaszóvaladással szemben a bírói gyakorlatnál emykélt tartamban megállapítani az összeütközés tartamát.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a G. KbKf. 10. 039/2021/3. számmú végzésének indoklásában arra hivatkozott, hogy az első foku bíróság kétfajta alapított meg azt, hogy az előzetesített hatályos törvény rendelkezéseket alkalmazása bizart, valamint, hogy a jelen eljárásban semmikélt se van hely vagy közzelvény nem meült kel, amely a Bp. 840. §-a alkalmazására alapot adna.

C Jogorvoslati lehetőségek kiemestése:

Az összeütközés megismetelt egyarában hozott elsőfoku és másodfoku végzése nem minősülnek ügydöntő határozatoknak, így nincs helye felülvizgálat kezeltatására.

Hivatkozás: Bíróság határozat (BH), BH 2002. 429. és BH 2012. 7. számmú határozatok.

d) Az alkotmányügyi panasz kezeltatásának határidője:

A panaszban támadott Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által hozott 42. KbEü. 96/2021/3. számmú végzés, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa által hozott másodfoku végzés, az első fok esetében 2021. szeptember 06. napja a dátum, az ítéltáblai másodfoku végzés esetében (G. KbKf. 10. 039/2021/3.), 2021. október 29. a ketetes napja.

Részemre a kérelvikeo 2021. november hónap elején történt meg a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben.

Az alkotmányügyi panasz kezeltatásának a határidője 2022. január 03. napja kézzel írt keladása tekintetében postai küldéssel.

4. Annak kezeltatása, hogy az állított alaptörvények, mellett a bírói döntések eredményekélt, alapvető alkotmányügyi jelentőségteljes:

A Fővárosi Ítélezőbizottság Katonai Tanácsának és a Fővárosi Helyőrségi Katonai Tanácsának a végzési esetekben, a bírói döntésekkel kapcsolatban érkekelhető, értekelhető a jogszabályok az egyfajta önállóan tartásban, sajátos jogszabályok, és a törvényről a közhatalyok, vagyis figyelmen kívül hagyása.

A 2017. évi **XC.** törvény, a büntetőeljárásról szóló törvény 840. §-a alkalmazásában figyelembevételével megújított ismételt öszlűntetési beosztás, a 25/2020/3. számú, és a 6. KbKf. 10. 037/2020/3. számú végzésük tekintetében lett megújítva, mint jogellenesen 9. év 6 hónapra állapították meg az öszlűntetési ítéletet, és hatályon kívül helyezték a 43. KbEü. 144/2018/3. ügyszámú, 9. év tartamú jogszabályon megállapított öszlűntetési ítéletet.

A 42. KbEü. 96/2021/3. ügyszámú és a 6. KbKf. 10. 039/2021/3. ügyszámú végzésük mellett az érintett öszlűntetési beosztásukhoz képest meghozott elutasító jelleggel, szintén jogellenesen lett meghozva a fentiekhez képest.

Jogellenességük abban áll, hogy nem veszik figyelembe a büntető törvényrendszer rendelkezéseit a hatályos jogszabályok tekintetében, és figyelmen kívül hagyják az Alkotmánybírósági határozatokat, melyek az öszlűntetési eljárásokról, és a visszaható hatály tilalmáról a törvényben tartásáról rendelkeznek.

Az alapvető alkotmányos jelentőség a végzési esetekben abban áll, hogy olyan új jogi helyzet teremtenek a bíróságok mintha ők jogalkotók lennének, mivel új jogi helyzetet eredményeztek, a törvények és az alkotmányban foglaltak főképp megsemmisítés.

A magyar jogrendszerben a bíróságok és kötelezőjűk tartamú a hatályos törvények és az Alkotmányban foglaltakat. Az esetekben meghozott végzésük séftik a jogbiztonságot, a hatékony jogorvoslathoz való jogot, a tisztességes bírósági eljárásról való jogot, a megkülönböztetés tilalmához való jogot.

Az egyoldalúan alkotott jogi norma, nem csak törvény ellenes, de alkotmányos ütköző is mivel séfti az Alkotmány 12. cikk (2) bekezdését, mely eltekintve: Az Alaptörvény és a jogszabályok mindegyike.

5. Az alkotmányjogi panasz megújításának érdemi indoklása:

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezésének pontos megjelölése:

A séfteltetett előbbi 42. KbEü. 96/2021/3. ügyszámú, és a máskor 6. KbKf. 10. 039/2021/03. ügyszámú bírói végzésekkel öszlűntetési.

Magyarország Alaptörvénye

Alapvetés

12. cikk (2) bekezdés

Az Alaptörvény és a jogszabályok mindentkét részét kötelezően szabadság és felelősség

11. cikk (1) bekezdés

Az Ember séthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletlen kell tartani. Kedelműk az állam elsődendő kötelezettsége.

(2) bekezdés

Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

XXVIII. cikk (1) bekezdés

Mindentkét félre van ahhoz, hogy az elkerülhetetlenül bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit, amely által kizárított, kizárva és pártatlan bíróság határozásos és nyilvános, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Állam.

A Bíróság.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsőbbséggel az országgyűlés és az Alaptörvényvel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésénél azt kell feltételezni, hogy a jogalkalmazás és a közjólát megjelölés, erkölcsi és gazdasági cél szolgálatának.

6. A megemlékezési köztérrel bíró döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata:

Az alkotmányjogi párosban támasztott elsőbbség 42. Kb. Eü. 96/2021/3, ügyzámú végzés, és a másodikbbség 6. Kb. Kf. 10. 039/2021/3. ügyzámú végzés esetében, melyek a Be. 860. §-a alapján leghatározottabban ismételt önkéntesülési jogalkalmazás alapján kettős meghozva elutasító jelleggel sértik az Alkotmány egyes rendelkezéseit, valamint a hatályos Btk. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A végzésnek indoklásai kétszámgyonozták az 1/2020. (I. 2.) AB határozat rendelkezéseit, indoklásait, abban a tekintetben, hogy az ő értelmezésük szerint az 1/2020. (I. 2.) AB határozat [53] pontja szerint akkor nem serti a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát, ha a Btk. 93-96. §-ai a 2013. július 1-ét megelőzően jogerőre emelkedett ítéletekben foglalt önkéntesülési jogalkalmazásról azok akkor alkalmazhatók, ha az ítéletnek nézve kedvezőbb, előnyösebb elbírálati részeket.

Megállapítja, hogy a jelen ügyben valamely alapítást a Btk. hatályba lépését követően emelkedett jogerőre.

A bíróság az alábbiakat észlelte, az esetekben a régi Btk., az 1978. évi IV. törvény szabályainak alkalmazásában az összlüntetői eljárásban nem lehetetlen. A két lüntető törvény alkalmazhatóságának mérlegelésére csak akkor lenne lehetőség, ha legalább az egyik alapítót 2013. július 1-ét megelőzően emelkedett volna jogerőre.

Ellenben az 1/2020. (I. 2.) AB határozatnak az [53] pontja értelmében az összlüntetői szabályok alkalmazásában akkor áll összhangban az Alaptörvény B, cikk (1) bekezdéséből folyó követelményekkel, és akkor nem sérti a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmát, ha a Btk. 93-96. §-ai a 2013. július 1-ét megelőzően jogerőre emelkedett ítéletekben keltett lüntetői összlüntetői eljárásban vagy akkor alkalmazható, ha az eltekintve nézve kedvezőbb, előnyösebb előírást rögzítettek. Ezen szempontok tükrében tartandó szem előtt még a jogalkalmazás a visszaható hatály tilalmához fűződő követelmények.

Az AB határozat [60] pontja kimondja, hogy a Btk. szabályainak az időközi hatályát maga a törvény határozza meg. A Btk. 2. § (1) bekezdése értelmében a lüntetői eljárás a törvényben keltett ítéletekkel - az előnevezés idején hatályban lévő lüntetői törvény szerint kell elbírálni.

Az AB határozat [47] pontja értelmében az összlüntetői sajátos jogintézmény, valójában olyan büntetéseljárás, amely kiegészíti a jogerős ítéletek joghatóságával kapcsolatos rendelkezéseket, és megállapítja a betöltendő szabadságmentés mértékét anélkül, hogy a terhelt lüntetői eljárásról maga döntést tartalmazzon.

Az AB határozat [45] pontja értelmében, a jogbiztonság alkotmányos követelményéből fakadó elvek, így különösen a kiszámíthatóság és az előreláthatóság elvei azt kívánják meg, hogy az új vagy módosított jogszabályi rendelkezések alkalmazása - lehetőség szerint - a fővőre nézve legyen kedvezőbb, és a szabály a kedvezőbbet megelőzően létrejött tényeket és jogviszonyokat, valamint azok joghatóságait az érintetteknek nézve hatályosan ne szabályozhassa.

Az AB határozat [64] pontja értelmében, egyértelmű, hogy az összlüntetői anyagi jogi szabály, és az összlüntetői megállapítása az ítélező bíró feladata, függetlenül attól, hogy arra az alapeljárásban vagy utóbb, különleges eljárásban kerül sor. Anyagi jogi szabály alkalmazásakor pedig az ítélező bírónak a Btk. 2. §-a alapján kell eljárni. Azt, hogy a Btk. 2. §-át mikor nem kell alkalmazni, maga a törvény egyértelműen és taxatívra rögzíti. A kivétel szabályokat ugyanis a jogalkotó a Btk. 2. § (2)-(3) bekezdésében pontosan meghatározta. Minden olyan esetben, amikor nem irányadó az az előreláthatóság, a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti főszabály az irányadó és az alkalmazandó a jogalkotó szándéka szerint.

További kifogásként érkekelendő, hogy az Alkotmánybíróság mint kizárólagosan az Alaptörvényhez alárendelt negatív jogalkotó döntése mindenféle nézőpontból, így a rendes bíróságokra is (ld. Alaptörvény 6. és 24. cikk, 2011. évi CL. törvény 39. § (1) bekezdése). Ez kiterjed az Alkotmánybíróság döntéseivel indokolásban foglaltakra is.

Az Alkotmánybíróság 10/2018. (VII.18.), 3108/2019. (VII.10.), és az 1/2020. (I.2.) számú határozatainak primátusa van, amely kiterjed az indokolásban kifejtetekre is, amelyeket a maguk teljességében kell értékelni és értelmezni.

Az Alkotmánybíróság maga jogosult elsősorban a saját határozatait explicit vagy implicit értelmezésére, ha ezt megteheti, akkor ezt a rendes bíróság a saját döntésével nem bírálhatja felül.

Fő szempont, hogy a kerhelt számokra ugyanis az előzetesben hatályos BtÉ.-ben foglalt összeültetési szabályok egyfajta várományt teremtenek, mely szerint az összeültetés lehetőségének előírti megmúlta esetén is azt a szabályt kell alkalmazni a (2. és) lütketésre, amely az előzetesben is a döntés meghozatalának időpontjában hatályos közül a kedvezőbb, így ugyanis az előzetes bírós lehet benne, hogy annak hatályosabb szabályokat semmiképpen sem foghat be szemben alkalmazni, mint amelyek a szerződés előzetesben hatályban voltak.

A helyes megoldás az, ha a régi BtÉ. alkalmazására akkor kerül sor, ha az összes, az alapítéletekben elbírt szerződést a kerhelt a régi BtÉ. hatálya alatt követte el. Ez irányadó különösen akkor, ha bíróságok valómennyi lütkéselmezt a régi BtÉ. szerint minősítettek, de akkor is ha az új BtÉ. alkalmazását pontosan az alapította meg, hogy az alapítétek meghozatalakor az összeültetés lehetőségének, vagy a lehetősége korláta hiányában az új, BtÉ. alkalmazása tűnt kedvezőbbnek a vádlott számára.

Az összeültetésre kizárólag során a régi BtÉ. alkalmazása kedvezőbb a számokra, mint annak 93. §-a az engedési körkört mértékét nem szabályozta, a kapcsolódó bírói gyakorlat (3/2002. BJE 11/3. pont), megengedte a legkisebb lütketés háromnegyedeig vagy azon túl terjedő engedését, minősíten a jelenlegi BtÉ. 94. §-a legfeljebb kétharmados engedést tesz lehetővé. A jelenleg hatályos BtÉ. szabályai alapján a bíróság a kerhelt szemben összeültetésként mindenféle meglegelés nélkül legalább 9 év 6 hónap szabadságvesztést lenne köteles megállapítani, holott az előzetesben BtÉ. alkalmazásával 9 év szabadságvesztés megállapítása indokolt.

Kétségtelen megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa általi 42. Kb.éü. 96/2021/3. ítélettel való végzés, és a Fővárosi Ítéltől Katonai Tanácsa általi 6. Kb.kf. 10. 039/2021/3. ítélettel való végzés, mely az összeültetési ítéletnek az ítélet eljárásában betétek meghozva, törvényhozó, megadott az Alkotmány B, cikk (1) bekezdését,

C, cikk (1) bekezdését, R, cikk (2) bekezdését, A Szabadság és felelősség című (fejzet) 1. cikk (1) és (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, Az Állam fejezet, Bíróság alfejezet 28. cikkét.

A 2012. évi C. törvény Btk. 2. § (1) bekezdésében foglaltakat. A 10/2018. (VII. 18.) számú, a 3168/2019. (VII. 10.) számú, és az 1/2020. (I. 2.) AB határozatokban foglaltakat.

Az ügyemben indokolt az előterjesztési Btk. alkalmozása, hiszen engemet - a jelenlegi Btk. hatálya alatt - mindeket bíróság a régi Btk. alapján ítélte el, mert a Btk. 2. §-a alapján ez volt a kedvezőbb számomra, ebből kizárólag, ha a két új eljárásban lett volna elbírálva, az egyetlen kizárható határozati tüntetés is a régi Btk.-n alapult volna.

A kérelmezett két alapítótól össztüntetésbe foglaltakba a régi Btk. 92. § (1) bekezdésében foglalt feltételei fennállnak, mert engem több határozott ideig tartó szabadságvesztéssel ítéltek, és valamennyi büntetvényt a kegyelmezésben hozott ítélet jogerős emelkedését (2015. március 10.) megelőzően kényszerem el, valamint a szabadságvesztésüket folyamatosan töltöm, illetve az új végrehajtásra várnak, így a régi Btk. 92. § (2) bekezdésében foglalt feltétel is fennáll.

7. Egyéb nyilatkozatok, érvénytelenítés

A vitatott jogi norma a Fővárosi Törvénykezési Katonai Tanácsa általi 42. Kb-ü. 96/2021/3. ügyszámú végzése, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa általi 6. KbKf. 10. 039/2021/3. ügyszámú végzése.

Az Alaptörvény megsejtett rendelkezései a B, cikk (1) bekezdése, a C, cikk (1) bekezdése, az R, cikk (2) bekezdése - A Szabadság és felelősség fejezet 1. cikk (1) és (2) bekezdése, a XXVIII. cikk (1) bekezdése, Az Állam fejezet, Bíróság alfejezet 28. cikke.

A Büntető törvénykönyv (Btk.) megsejtett rendelkezése a 2. § (1) bekezdése.

A megsejtett Alkotmánybírósági határozatok (AB), a 10/2018. (VII. 18.) számú, a 3168/2019. (VII. 10.) számú, az 1/2020. (I. 2.) számú.

Kérelmezem, indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszaom kibogalásba tekintetében, az aliban kérelmezett első bűn, Fővárosi Törvénykezési Katonai Tanácsánál a Kb-ü. 96/2021/3. ügyszámú végzését, és a másodfokú Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál a 6. KbKf. 10. 039/2021/3. ügyszámú végzését mondja ki alaptörvény-ellenesnek és az AB-er 43. §-nak megfelelően a végzéseket semmisítse meg.

Az alkotmányjogi panaszaomnak a betekérése, benyújtása, és kibogalásaira jogi alapot ad az Alkotmány, Szabadság és felelősség fejezet, XXV. cikke mely értelmében: - Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal

